

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ville blive følgen af hudeordningens ophævelse, og der var ingen, der dengang tænkte sig det som et permanent tilskud. Det skulle være afhængigt af prisudviklingen, og med den usikkerhed, der er over prisbevægelserne for tiden, synes jeg, det er begrundet, at man venter med at tage stilling til, hvor stor en del af disse tilskud der kunne blive tale om at bygge ind i en kommende ordning. For at få klaring på disse spørgsmål synes jeg, det foreliggende lovforslag burde drøftes i et udvalg. Forslagsstillerne ved udmærket godt, at ordningen ikke kan gennemføres nu, det er praktisk ugørligt, og hvis man ønsker, at vi i højere grad skal gå over til tilskudsordninger, der bygger på børnetilskuddene, er jeg meget villig til rent sagligt at drøfte disse ting; men således som forholdene ligger, og da socialdemokratiet her har foreslået en ordning for et isoleret område, kan mit parti ikke medvirke til forslagets gennemførelse.

Kjeldgaard Iversen: Da man i sin tid opfandt princippet direkte børnetilskud eller, om man vil, tilskud til skattebetaling, beregnet efter børneantal, var det begrundet i, at man ville bort fra tilskudsordningen til varepriser på almindelige forbrugsvarer. Retsforbundet er enigt i, at hvis man havde valget mellem tilskud til varepriserne og det såkaldte børnetilskud, var det sidste at foretrække, men vi har gang på gang gjort opmærksom på det urimelige i, at man først ved forbrugsskatter gør varerne dyrere, så befolkningen kommer i vanskeligheder, og dernæst kommer den samme befolkning til hjælp med tilskud af en eller anden art. Vi mener, det naturlige og fornuftige ville være at afvikle de varefordyrende foranstaltninger, så tilskud kunne undværes.

Nu har flertallet i sidste uge fortsat den kendte politik med tilskud til rugbrød og mælk, selvom man fra næsten alle sider erkender, at disse ordninger er uhenigtsmæssige og urimelige, og uden at man kunne komme i tanker om at følge de forslag, vi fra retsforbundets side har fremsat, eller at følge det forslag, som det ærede medlem hr. Poul Møller antydede under første behandling af loven om børnetilskud — jeg beder formanden om tilladelse til at citere —, det står i folketingstidenden spalte 3305:

„Jeg vil gerne samtidig sige, at jeg synes, tidspunktet snart må være kommet for det høje ting til at overveje, om man skal gå videre ad denne vej og afskaffe de sidste tilskudsordninger, vi har.“

Senere i sin tale sagde det ærede medlem, at han tænkte på tilskuddet til rugbrød, men princippet må vel også kunne gælde skotøjstilskuddet. Det ville have været heldigt, om det ærede medlem kunne have øvet indflydelse på regeringen, så vi kunne have undgået fornyelsen af den urimelige ordning med rugbrødstilskud.

Motiveringen for socialdemokratiets forslag er, at man ønsker, at skotøjstilskuddet fra sidste år, som blev givet til alle børn med 40 kr., omdannes til kontante tilskud i stedet. Hvis man ønsker at bibeholde et sådant tilskud, vil vi også foretrække, at det gives som et børnetilskud. Tilskud direkte til produktion af en vare eller rabatmærker til at købe bestemte varer giver megen administration. Rabatmærker virker som en slags penge, der kun kan bruges og skal bruges til en bestemt slags varer, og det vil ganske givet øge efterspørgslen, det vil give pres på varepriserne i opadgående retning, således at det i sig selv giver et tab for forbrugerne, som ikke var tilsluttet. Endvidere har både tilskud til bestemte forbrugsvarer og rabatmærker den egenskab, at de fratager forbrugerne dispositionsretten. Kontante børnetilskud, som måske kan betragtes som statstilskud til skattebetaling, giver i hvert fald folk en vis dispositionsfrihed, som vi må støtte. Børnetilskuddene kan på en måde, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, betragtes som en reel skattenedsættelse. Kun synes det mig, at man går over åen efter vand, når man først gennem direkte og navnlig gennem indirekte skatter må hente midlerne til skattelettelse. Det er molboagtigt, men det kan åbenbart ikke lykkes at få dette høje ting til at gøre noget så fornuftigt som at afskaffe skatter for det samme beløb, hvilket, navnlig hvis man afskaffer indirekte skatter, ville spare administration og besvær og give befolkningen langt større lettelse som helhed.

Vi kan altså ikke godkende dette skattelettelsesprincip, men vi er villige til at medvirke til en omlægning af rabatordninger og forbrugsvaretilskud til børnetilskud udfra en social betragtning, udfra hensynet til de vanskeligt stillede, de virkelig trængende. Det nærværende lovforslag omfatter imidlertid indtægtsgrupper, som næppe kan betegnes som vanskeligt stillede. Vi mener, det er urimeligt at yde folk med en indtægt på op til 20 000 kr. statstilskud, og vi vil foreslå, at vi standser ved en betydelig lavere grænse. Den højtærede finansminister kan sikkert orientere det bebudede udvalg om, hvor stor besparelse det vil